

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? 9. - 15. 9.

ĀšterĀ½, 10 zĀĭĀ™Ā- 2013

BlĀ¼ĭ se podzim, o tom není pochyb. V deštivĕch dnech, jako je ten dnešnĭ, kdy uĀ¼ poĀ•asĭ na prochĀzky toĭ nelĀkĀ, mne pravidelnĀ postihuje akutnĭ zĀchvat „kreatozy“. Ani nevĭm, jak to pĀ™ĭjde, ale je to rychlĕ, musĭm tvoĀ™it a pĀ™es to vlak nejede. Tĭm spĭšĭ, Ā¼e vedle v ulici otevĀ™eli novĕ obchĀdek s vĕtvarnĕmi potĀ™eba

TĀch lĀkadel, tĀch roztomilĕch nepotĀ™ebnostĭ jsem pĀ™es vĕlohu vidĀla plnĕ regĀly. Chcete zkusiť ubrouskovou techniku? VĀzat košĭky z pedigu, aranĀovat kvĀtiny? StaĀĭ si vybrat. S hlavou plnou nĀpadĭ jsem tedy v duchu pĀ™emĕlyšlela, na co mĕ skromnĕ dovednosti ještĀ staĀĭ a zda koupit jen akrylovĕ barvy a novĕ štĀtce, nebo i drĀtky, korĀlky, sklenĀnĀ sklĭĀka a dalšĭ proprietu dĀleĀ¼itĕ pro všechno to, jsem plĀnovala v sychravĕch dnech tvoĀ™it. Moc tedy nechybĀlo a rodina byla vĀera bez veĀeĀ™e i slibovanĕch zĀvinĀ, bĭ Sabinka bez poĀ™Ādnĕ prochĀzky a rozeĀtenĀ knĭĀka leĀ¼ela ladem. Dlouho jsem nebyla tak zklamanĀ, jako kdyĀ jsem na dveĀ™ĭch obchodu uvidĀla ceduli „Milĭ budoucĭ zĀkaznĭci, omlouvĀme se, z technickĕch dĀvodĀ otevíráme aĀ¼ pĀ™ĭštĭ tĕden“. Tak jsem se zase rozvĀĀnĀ odšourala domĀ, vyvenĀila našĭ flekatou obludku a zĀala se realizovat jako pracujĭcĭ matka, partnerka a hospodyĀka, tedy 3 v 1. ZaĀala jsem nĀvštĀvou koupelny, kde jsem strĀvila pĀ™ĭjemnĕch dvacet minut - sebrala jsem pohĀzenĕ mokrĕ ruĀnĭky a osušky ze zemĀ, dala zubnĭ pastu do poliĀky, zavĀ™ela roztok od kontaktnĕch ĀoĀek, vyleštila po dvaceti ĀtyĀ™ech hodinĀch opĀt zrcadlo, otĀ™ela pastu z kohoutku i umyvadla, povĀsila Ā¼upan, smotala šĀru od Ā¼el vlasu (ano, bez tĕ by mĀĭ tĕmĀĀ™ ještĀ nedĀvno pubertĀlnĭ synĀtor nemohl Ā¼ĭt) a dala jsem prĀt prĀdlo, kterĕ zvdĀdavĀ vykukovalo z koše. Cestou z koupelny jsem z dĀtskĕho pokoje odnesla dvĀ poloprazdnĕ PET lĀhve, dva talĭĀ™e se zbytky šunky, ĀtyĀ™ĭ sklenice se zĀhadnĕm obsahem, z chodby pak bundu, mikinu a kšiltovku, na kterou uĀ¼ si Sabinka brousila zuby. PokraĀovala jsem do kuchynĀ, kde Āekalo velkĕ, opravdu velkĕ pĀ™ekvapenĭ „ pĀ™epravka plnĀ švestek. Dĭky, mamĭ, za dvĀ tĀ™ĭ hodinky to všechno zpracuji a aĀ¼ se zima zeptĀ budu se radovat z povĭdel... Abych vĀbec mohla zĀĭt, uklidila jsem umytĕ, umyla špinavĕ a nĀslednĀ opĀt uklidila umytĕ nĀdobĭ (a Ā¼e ho tam od rĀna zase bylo). Pak staĀlo pĀ™ebrat, proplĀchnout, odstopkovĀt a zbavit pecek to ovocnĕ nadĀlenĭ, nacpat do mrazĀku co se dĀ, a zbytek nasklĀdat na listovĕ tĀsto. Osladit, dochutit skoĀ™icĭ, zamotat, potĀ™ĭt vajĭĀkem a zĀviny opalovat pĀ™ĭ 200 stupnĕch asi pĀĭ hodinky v troubĀ. Po znovuumytĭ nĀdobĭ na mĀ mrkla z tĀ™ĭ tĀ™ĭ tĕdny tĕranĀ cuketa; tak se mi jĭ zĀlelo a jejĭ trĀpenĭ jsem se rozhodla ukonĀit. Chudinku jsem nastrouhala, smĭchala s cibulkou, šunkou, eidamem, prĀškem do peĀiva, trochou mlĕka a pokrĀjenou houskou, a všechno to putovalo do trouby ještĀ rozpĀlenĕ po zĀvinech. PlĀnovala jsem sympatickou pĀĭhodinku u kafĭĀka, nicmĕnĀ Sabinka mĀla jinĕ nĀzor a psĭma oĀĭma se doĀadovala dalšĭ vychĀzky. Riskla jsem zapnutou troubu a na dvacet minut jsme se šly kochat pĀ™ĭrodou k blĭzkĕmu lesu. PĀ™edtĭm jsem ještĀ fofrem staĀila povĀsit prĀdlo, kterĕ se mezitĭm dopralo. Po nĀvratu nezbylo neĀ¼ opĀt umĭt nĀdobĭ, kĀva se odloĀila na rĀno. A to uĀ¼ se vrĀtil syn, kterĕ snĀdl jeden zĀvin, dva chleby s pomazĀnkou, docpal se nanukĀem a opĀt zmizel kamsĭ za kamarĀdy. Za dalšĭch pĀr minut pĀ™ĭšla dcera mĕho pĀ™ĭtele a po chvĭli nĀsledoval i on sĀm. PĀ™ĭjemnĀ jsme klĀbosili aĀ¼ do devĭti, pak jsem dcerce nabalila zbytek druhĕho zĀvinu a s pĀ™ĭtelem i fenkou jsme ji šli vyprovodit. Cestou zpĀtky jsme se na pĀr minut zastavili v mĭstnĭ hospĀdce a domĀ dorazili kolem jedenĀctĕ. ProtoĀ¼e na dvoĀ™e viselo suchĕ prĀdlo, rovnou v obĭvĀku jsem posklĀdala všechno, co není nutnĕ Ā¼ehlit. Po nĀvratu jsem opĀt umyla nĀdobĭ a pĀ™ĭtom zjistila, Ā¼e polovina cuketovĕho nĀkypu uĀ¼ bydlĭ v ũtrobĀch synka. Inu, s pĀ™ĭtelem jsme si kaĀdĕ ukrĀ kostĭĀku 5 x 5 cm na ochutnĀnĭ a zbytek jsem zabalila do dvou krabiĀek na pĀ™ĭštĭ pracovnĭ obĀd. Pak jsem se šla osprchovat (tedy vzĀpĀtĭ potĕ, co jsem po svĕm stotĀ™iaosmdesĀt centimetrĀ vysokĕm dĀĀĀtku znovu sebrala pohĀzenĕ mokrĕ ruĀnĭky a osušky ze zemĀ, dala zubnĭ pastu do poliĀky, zavĀ™ela roztok od kontaktnĕch ĀoĀek, vyleštila po sedmi hodinĀch opĀt zrcadlo, otĀ™ela pastu z kohoutku i umyvadla a povĀsila Ā¼upan. V loĀ jsem padla jak špalek a spala aĀ¼ do rĀna. V kuchynĭ uĀ¼ vonĀla kĀva. K obĀdu jsem si sbalila zbytek pomazĀnky, protoĀ¼e mĀ porce „cukeĀĀku“ se uĀ¼ v noci usĭdila v puberĀĀkovĀ Ā¼aludku. DANIELA SVOBODOVĀ